

[Agerschou]

stisk og brugbar. Der har svinget mange datoler i luften for, hvornår forsøgene skulle gå i gang, og vi kan konstatere, at ingen af dem er kommet til at passe.

Vi står nu med indenrigsministerens endelige og temmelig forpjuskede forslag til en frikommuneordning. I den forbindelse har jeg stadig ikke fattet, hvorfor det var nødvendigt allerede i foråret at behandle ministerens lille udgave af et frikommuneforslag, hvis det da ikke bare skulle tjene til, at ministeren ville vise sit flag og bilde os alle sammen ind, at der var gang i tingene.

Det foreliggende lovforslag bevæger sig ind på 12 ministeriers områder og består bare af bemyndigelser til de pågældende ministre. Vi vil ikke ved denne lejlighed gennemgå hver enkelt bemyndigelse, men blot love et grundigt udvalgsarbejde, ikke bare i kommunaludvalget, hvortil forslaget formodentlig bliver henvist, men i alle de udvalg i folketinget, som de forskellige bemyndigelser i givet fald kommer til at vedrøre.

Vi vil i den forbindelse også have udredt, hvilke forsøg der ikke vil blive givet tilladelse til. F. eks. har vi ikke været i stand til at finde en bemyndigelse, der giver socialministeren lov til at fritage en kommune for at følge karensdagsbestemmelser, selv om vi ved, at det har ligget som forslag fra flere af de udpegede frikommuner.

I almindelighed er vi i tvivl om, hvorvidt frikommuneforsøgene bør gennemføres via en mild tildeling af bemyndigelser til diverse ministre, og vi vil overveje at foreslå de enkelte forsøg indføjet i selve den eksisterende lovgivning.

Men som allerede nævnt: på trods af indenrigsministerens forsøg på at sabotere sin egen idé er vi stadig enige i, at der bør gennemføres et frikommuneforsøg, men vi synes, at det hidtidige forløb har været så amatøragtigt, at folketinget nu må tage hånd om hele projektet og give det en meget grundig behandling både i kommunaludvalget og i en halv snes andre udvalg i folketinget. Det arbejde kan vi i SF love at bidrage meget til.

#### Ole Vig Jensen (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne sige, at vi nu, som da tanken første gang blev præsenteret, er positive over for frikommuneforsøgene. Vi synes, at det er rimeligt på det-

te felt i den kommunale verden som på mange andre områder at give mulighed for forsøg og eksperimenter. Her er der netop tale om den slags forsøg, som man kan sige mere eller mindre gror op fra neden, i hvert fald tager sit udgangspunkt i det lokale samfund, har en lokal forankring.

Nu foreligger der så et lovforslag, der – i øvrigt fortsat – har et overordnet hensyn, nemlig at borgernes sundhed, retssikkerhed og velfærd ikke må trues. Jeg mener, at det er noget meget afgørende for dem, der i øvrigt kunne være bekymrede for, hvad nogle forsøg kunne ende med eller munde ud i. Der er altså en overordnet forpligtelse hos alle kommuner til at sikre den enkelte borger.

Når det er sagt, synes jeg, der til gengæld på en række felter her åbnes for, at der kan sættes spændende forsøg i gang. Vi kender jo knap nok – vel endda slet ikke – mange af forsøgene i deres nærmere udformning. Hvis man umiddelbart læser lovforslaget, er jeg sådan set enig i, at man ikke får fornemmelsen af, at der nu er stor flugt over feltet, at der er luft under vingerne, men jeg mener faktisk, at en række af de muligheder, der nu åbnes for i forslaget her, kan give lejlighed til spændende eksperimenter.

Jeg vil gerne fremføre, at på to områder mener vi, at ud over det, der bliver sagt her i indledningen omkring retssikkerhed, sundhed og velfærd, må der i forbindelse med bemyndigelser eller ændret kompetencefordeling på miljøområdet – måske også inden for industriministerens område – når det gælder erhvervsaktiviteter, ikke ske skader eller opstå ulemper, som er uoprettelige. Ellers må man sige, at de fleste af forsøgene selvfølgelig er sådan, at hvis de ikke er tilfredsstillende, ikke er forløbet på en måde, som folketinget og borgerne i øvrigt er tilfredse med, så standses de, så sker der ikke mere ved det. Men dér, hvor der kunne blive tale om uoprettelige skader, må vi være meget opmærksomme på, hvad det er, vi sætter i gang, og det vil være noget af det, vi vil se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Vi skal også være opmærksomme på i det videre arbejde, at forsøg jo altid har en tilbøjelighed til at lykkes alene af den grund, at de, der nu engagerer sig i forsøget, selvfølgelig er optaget af det.